Ochii îți arată tot ceea ce sufletul experimentează

On Martie 02, 2023

Ceea ce vezi atunci când privești exteriorul reflectă spațiul interior care crește contrastul realității din care se alimentează exteriorul.

Era mult noroi, o vreme tare închisă, lapovița se lăsa așteptată. Nu m-am revoltat împotriva așteptărilor pe care le aveam în legătură cu vremea, nu mi-am ascuns neîncrederea, nu m-am rupt de mine însumi, ci am acceptat tacit o situație de care mental nu am fost pregătit înaintea concursului de running. Importantă este imaginea pe care ochii mei au surprins-o cu câteva minute înainte de start, o reprezentare a realității alternative înfățișând aceeași sportivi, potoliți și calmi, dar nerăbdători să înceapă o aventură pe cinste, fără nicio constrângere.

Eventuala mea dramă interioară se poate manifesta în modul cum redau acum, doar prin culoarea gri a vremii, sentimentul infiltrării iremediabile a unui spațiu clarobscur din care s-a consumat lumina, într-un soi de fundal abstract de acuarelă capabil să înlesnească o evadare din ascunsul unei lumi, care nu este realitatea vieții de zi cu zi. Acum, mai mult ca niciodată, conștientizez adevărul conform căruia orice om poate accesa riscul unei aventuri pline de suspans, dar rareori omul poate triumfa asupra unui sine care nu este în stare să se manifeste cu atâta forță încât să blocheze orice fel de schimbare.

Se simțea răcoarea umedă și vâscoasă a unui "clei" aerian, din care nu te desprinzi prea ușor, pătrunzând câte puțin în tine, consumându-te pe de-antregul, pornind tot iureșul și toată năvala sângelui tânăr spre sensul unic al unui sentiment mult prea intens, o emoție încătușată undeva adânc care te seacă de vitalitate. Era tragicul de infiltrație a negrului în lumina unui spațiu răscolitor foarte îngust, de dincolo de "scoarța realului", acolo unde clocotesc patimi și îndoieli devastatoare, extrase parcă dintr-un tablou canvas abstract, ireal, apocaliptic.

Leadership: Poți să dai o formă nouă trăirilor rămase captive într-o imagine privită retroactiv, încât să amplifici importanța momentului care te-a emoționat cel mai mult?

Stoic, acordat la vocea naturii, eu ocupam un loc sigur în mijlocul tabloului, ca o făclie în mijlocul furtunii, parcă așteptând să se dezlănțuie iadul resimțit doar la nivelul emoțiilor și gândurilor. De fapt, realitatea din spațiul sinelui meu, reprezentând adevărul ascuns, invizibil la o vedere obișnuită, devenea suportabilă printr-un fel de abur amestecat de îndurare și răbdare. Ştiam că trebuia să risc o evadare dintr-un decor greu de admis, un decor înrudit sufletește cu natura care mereu se întrece pe ea însăși, și pe care artistul îl gândește la cele mai mici detalii pentru crearea atmosferei unice.

Pe aceeași linie de gândire, Ion Frunzetti observa în criticile sale că: *"în arta lui Rembrandt există un constant du-te vino al liniei asupra ei înșiși, o oscilație a trăsăturilor de penel care separă partea umbrită de partea luminată a formei. Considerată redusă la plan, nu înseamnă oare forma aceasta a petei clare din tablou, o rămășiță ignobilă de pe urma zdrelirii ei necontenite, de ghearele petelor de întuneric? Nu-i descoperim o existență caducă destinată să se fărâmițeze sub atacurile aviditătii umbrei? Nu ne simțim absorbiți de ea, de tentaculele întunericului?"*

Se remarcă aici încercarea mea de evadare dintr-un clarobscur năvalnic, misterios, demn într-adevăr de un tablou semnat Rembrandt, un clarobscur care se încheagă și se dizolvă fără încetare în câmpul unei tensiuni extrem de puternice, străbătându-mi inima ca o ceață deasă, la fel de puternică precum sângele dintr-o rană deschisă. Mai curând decât o luptă cu

mine însumi, era vorba de un soi de antagonism latent între instinct și voință, o ocupație treptată și fără rezistență a unui "domeniu" advers, cum este arta văzută ca dominație în stare pură. Astfel, m-am aflat între două extreme, ca la orice concurs de running desfășurat pe o vreme neprielnică.

Leadership: Poți să te vezi așa cum ești dincolo de ceea ce crezi despre tine, în concordanță cu evaluarea emoțională și estetică a unei opere de artă în care îți oglindești trăirile?

Opera de artă oglindește trăirile acelui artist care își expune viziunea despre o realitate adesea trecută cu vederea. Însăși realitatea, cu trăirile ei subiective, este expusă în artă prin oglindirea vederii într-o viziune care devine ambiție.

Da. Cel mai greu lucru este să te regăsești pe plan artistic într-un concurs de running, ca un întreg, ca un mic DaVinci capabil să trezească o emoție în inima privitorului. Pierzi urma unei înseninări armonice, definitive, statice, ca apoi s-o regăsești în ceață, sub forma unei lacrimi firave pe obraz, și într-un final ajungi într-un loc suficient de aproape de opera de artă, încât reușești să te vezi diferit, cu mai multă acuratețe, dintr-o altă perspectivă, cea a trăirilor estetice.

O trăire estetică înseamnă, în contextul realist, faptul că o persoană are trăsături cu totul remarcabile pe care observatorul le poate experimenta atunci când se află într-un loc asemănător. Este ceva legat de simțurile pe care le recepționezi când experimentezi o realitate vie, capabilă să sugereze printr-o metamorfoză continuă acea temporalitate prelungită, liniară, constituind sensul unei stări de fermitate de-a dreptul surprinzătoare, în toată vulnerabilitatea ta.

Leadership: Trăirea tăinuită pe care o declanșează un eveniment reprezentativ este rezultatul studiului sensibilității sau al simțurilor experimentate sub forma fascinației tale în fața unei creații care nu încetează să uimească?

Practic, trăirea estetică evidențiază acea realitate sensibilă exprimată prin gradul de intensitate a frumosului pe care îl degajă conștientizarea propriilor gânduri și acțiuni transpunse într-o anumită zonă a artei. Iar trăirea aceasta estetică, divulgată prin expresivitatea imaginii în care mi-am încorporat simțirea, voința, intuiția și emoția, se remarcă acum printr-o traiectorie creatoare originală, manifestată plenar, cea a unei interiorizări nefalsificate care se exteriorizează ca act de mărturisire, de relevare a sensibilității sportivului și artistului, deopotrivă.

Dacă pot spune altfel, trăirea estetică vizează posibilitatea de reînnoire continuă a propriei conștiințe și a atitudinii personale față de viață, în spațiul unei creații în care sentimentele universale regăsesc în contururi precise semnificația lor eternă. Şi, numaidecât, trăirea estetică surprinde acea relație intimă, și uneori dureroasă, pe care o ai cu tine însăți, printr-o raportare continuă la lumină și culoare.

Însăși trăirea estetică este rezultatul studiului sensibilității sau al simțurilor experimentate sub forma fascinației tale în fața unei creații care nu încetează să uimească, luând în considerare compoziția unei imagini care te susține indiferent de ceea ce vrei tu să transmiți. În egală măsura, trăirea aceasta estetică, evidențiată ca o sensiblitate articulată pe nivelurile subtile ale tonurilor de culoare, fără a fi străină de negația și melancolia sumbră a unei clipe rămasă în amintire, izvorăște din nevoia omului de exprimare a raportului dintre Eu și Lume.

În leadership, tendința de descifrare a omului poate fi surprinsă în relație cu

expresivitatea imaginii în care el și-a încorporat simțirea, voința, intuiția și emoția, astfel încât el să se inspire din cele două extreme: o revoltare împotriva așteptărilor sale și acceptarea tacită a unei situații de care mental nu este pregătit.

Ochii îți arată tot ceea ce sufletul experimentează pe planul a două realități contrastante: o realitate în care trăirile sufletești te țin captiv într-o imagine privită retroactiv, și o realitate a trăirilor estetice care te împing un alt nivel și într-o altă formă de artă.

Numai atracția pentru frumosul cel mai înalt, exprimabil prin sentimente, poate să fie captat de o imagine de neuitat. Iar sentimentele acestea care vibrau atunci în mine, frapante, nebănuite, inundându-mă într-un anumit moment și context, au ajuns să emoționeze privitorul fotografiei finale. A fost un început de a face din mine însumi o creație de neuitat...

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-iti-arata-tot-ceea-ce-sufletul-experimenteaza.html